



בש"פ 5705/15 - מדינת ישראל נגד אמיל רפאלוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 5705/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אמיל רפאלוב

בקשה להארכת מעצר שביעית מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט באלול תשע"ה (3.9.15)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי-כראם; עו"ד גלעד אלריך,

עו"ד לירון שטרית

בשם המשיב: עו"ד יוסי זילברברג; עו"ד אמיר נבון;

עו"ד מאיה טריגר

החלטה

עמוד 1



1. המשיב נתון במעצר מזה כ-27 חודשים ואיש לא יכול להקל ראש באורכה של תקופה זו. לא ניתן להתעלם גם מהקושי שמסב מעצרו הממושך של המשיב למשפחתו - ובפרט לילדיו הקטנים - ומתלונותיו של המשיב על מצבו הרפואי.
2. אין זה המקום לקבוע מי נושא באחריות להתמשכות ההליך העיקרי במקרה דנן. יצוין שהמבקשת עצמה מאשרת שקצב ניהול ההליך לא היה ראוי. יתכן בהחלט שלא ניתן לתלות את האשם רק בבא-כוח המשיב, ונראה שהתמשכות ההליך נובעת - בין היתר - גם: מקצב העברת חומרי חקירה לרשות ההגנה (אף אם מטעמים שאין ליחס לחובת המבקשת); מקשיים בעיתוי עריכת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של המשיב ומאילוץ יומנו של בית המשפט.
3. על אף כל האמור לעיל, נראה כי כיום, לאחר שהסתיימה פרשת התביעה ומשנקבעו שלושה מועדי הוכחות, בהם אמורה להישמע פרשת ההגנה במהלך ששת השבועות הקרובים, יש לקוות כי התנהלות ההליך העיקרי עלתה על דרך המלך, אף אם יתכן שלא יהיה די בשלושת המועדים שנקבעו כדי למצות את פרשת ההגנה.
4. לאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, ולא בלי התלבטות, החלטתי לקבל את הבקשה.
- בית משפט זה כבר עמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב כפי שהיא עולה מעובדות כתב האישום. למשיב מיוחסות בכתב האישום עבירות חמורות ביותר הכוללות: סחר בסמים; סחר בנשק; החזקת נשק; ייבוא סמים; וקשירת קשר לביצוע חבלה בכוונה מחמירה. כאשר באים לבחון את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, לא ניתן גם להתעלם מאיומים שהשמיע המשיב כלפי חוקריו, מהתנהלותו בין כותלי בית המשפט נגד השוטר המוסווה במהלך עדותו של האחרון, ומאיומים שהשמיע כלפי סוהרים (כפי שעולה מכתבי אישום שהוגשו נגדו לאחר הגשת כתב האישום בתיק זה).
- מסוכנותו של המשיב היא, כשלעצמה, מצדיקה גם לעת הזו הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח, כשחלוף הזמן אין בו כדי לשנות את נקודת האיזון בעניינו.
5. נוכח התמשכות ההליכים במקרה דנן ותקופת המעצר הממושכת ביותר, אני תקווה שבית המשפט המחוזי הנכבד יעשה כל מאמץ לקביעת מועדי הוכחות נוספים בהקדם האפשרי - ככל שתוגש בקשה בנדון על ידי המשיב.
6. בשולי הדברים, אך לא למעלה מן הצורך, אין להתעלם מכך שהמשיב הוא אדם הזקוק לטיפול רפואי צמוד, שכפי הנראה יש קושי להעניקו במסגרת מעצרו. על אף קושי זה מוטלת החובה על שירות בתי הסוהר לוודא שהמשיב יקבל את הטיפול הרפואי הטוב ביותר האפשרי בנסיבות העניין.
7. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 11.9.2015 או עד למתן פסק הדין בעניינו, לפי המוקדם מבין המועדים.



ניתנה היום, י"ט באלול התשע"ה (3.9.2015).

ש ו פ ט
